

РЕШЕНИЕ

№ 5377

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **13272** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.3, ет.1, ап.24, чрез адв.Г. П., срещу Отказ от 27.11.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), издаден от К. А. – завеждащ Консулска служба в Генералното консулство на Република България в Д., ОАЕ.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Твърди се, че са налице предпоставките по чл.24и, вр. чл.15, ал.1 от ЗЧРБ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, вкл. доказателства за предоставен достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта, Единно разрешително за работа и престой, трудов договор с български работодател „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, както и всички други изискуеми документи. Твърди, че издаденото разрешение от Агенцията по заетостта е указание за изпълнение на процедурата по чл.24и, ал.8-11 от ЗЧРБ. Претендира се отмяна на отказа и присъждане на разноски.

Ответникът завеждащ Консулска служба в Генералното консулство на Република България в Д., ОАЕ, чрез МВнР, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 21.10.2025 г. С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., е подал

заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до Посолството на Република България в [населено място], ОАЕ, на основание чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ – чужди граждани, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство. Към заявлението са приложени: копие от национален паспорт на кандидата; трудов договор от 02.04.2025 г., сключен с „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, за длъжност „общ работник“ в Завод за производство на метални конструкции и изделия, [населено място]; декларация на управителя на „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, с нотариална заверка на подписа от 20.05.2025 г., за това, че предоставя жилище на четирима чужди граждани, сред които и жалбоподателят; застраховка за пътуване.

Постановен е оспореният Отказ от 01.12.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“). Като правно основание в него е посочена разпоредбата на чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, а от фактическа страна – лицето няма предоставен достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта, висок миграционен риск.

Оспореният отказ е връчен на 01.12.2025 г., поради което следва да се приеме, че жалбата, подадена директно до съда на 05.12.2025 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Оспореният отказ, с който се засяга правото личен живот, обосновава наличието на правен интерес по смисъла на чл.8, пар.1 от ЕКПЧ, вр. чл.10а, ал.4 ЗЧРБ. Правото на личен живот не приключва с неприкосновеността, а съдържа и правото да се установяват и развиват взаимоотношения с други човешки същества, особено в емоционалната сфера, с цел развитие и проявление на личността - X v Iceland № 6825/74. По делото Niemietz, касаещо претърсване на адвокатска кантора, е прието, че чл.8 ЕКПЧ се прилага и в професионален контекст. Оспореният отказ, с който се засяга правото на професионално развитие обосновава наличието на правен интерес по смисъла на чл.8, пар.1 от ЕКПЧ, вр. чл.10, ал.4 ЗЧРБ

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

С т.4 на Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл.34 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

С т.2 на Заповед № АВ-02-52 от 24.07.2025 г. на Генералния консул на Република България в Посолството в [населено място], ОАЕ, К. А. - завеждащ Консулска служба в Посолството, е определен да подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри по образец съгласно Приложение № 7 към НУРИВОВР. Предвид подписването на оспорения отказ от К. А., приема, че

актът е издаден от компетентен административен орган.

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал 2 от НУРИВОВР, според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност".

В случая е налице отрицателно становище на ДАНС, изразено по електронен път в Националната визова информационна система. Макар кандидатът да не е идентифициран като заплаха за националната сигурност и изразено становище за наличието на хипотеза на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, тъй като при проверка било установено, че чуждият гражданин няма предоставен достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта и това поражда основателни съмнения за висок миграционен риск.

Съгласно чл.34, ал.3 от НУРИВОВР отказът се съставя на формуляр в два екземпляра съгласно приложение № 7. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи. Следващата алинея на разпоредбата предвижда, че във формулярите се посочва основанието за отказа, като се вписват мотивите, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност. Съдът приема, че с отрицателното становище на ДАНС, предоставено по реда на чл.30, ал.2 от НУРИВОВР, следва да се считат допълнени мотивите на оспорения отказ съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОС на ВС. Независимо от изложено са основателни доводите на жалбоподателя, че мотивите на отказа са бланкетни и без конкретика, относима към случая на индийския гражданин, в хода на административното производство и в нарушение на чл.35 от АПК не са изяснени всички факти и обстоятелства, относими към случая на С. Р. К., което е довело и до неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.2, т.3 и т.4 от АПК.

Съдът е изискал от Агенция по заетостта цялата административна преписка по подадено от „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, ЕИК[ЕИК], заявление за получаване на разрешение за продължително пребиваване на С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И.. Постъпили са: заявление № 250520222458 от 20.05.2025 г. (Приложение № За към чл.60, ал.1 от ППЗЧРБ) и обосновка на искане за достъп до пазара на труда на работници – граждани на трети държави – от 20.05.2025 г. с приложени документи по Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). От Агенция по заетостта са изискали допълнителни документи, относими към основанието по чл.24и от ЗЧРБ, представени от работодателя с обосновка на искане за достъп до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, без дата. Обективен факт е, че в административната преписка на Агенция по заетостта се съдържа положително писмено становище № 250912125758 (без дата на издаване), касателно жалбоподателя С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., с което е предоставен достъп до българския пазар на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа за длъжността „Общ работник“, за срок от 36 месеца, при работодател „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, ЕИК[ЕИК], с месторабота – обект Завод за производство на метални конструкции и изделия, [населено място], район „К.“.

Съгласно чл.24и, ал.1 от ЗЧРБ (редакция към датата на подаване на заявлението) Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал

Съгласно чл.24и, ал.12 от ЗЧРБ в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище

на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите.

По силата на чл.24и, ал.14 от ЗЧРБ когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 11 и 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи. Разпоредбата на ал.15 предвижда, че работодателят уведомява чужденеца за съобщението по ал. 14, като в срок до 20 дни от изпращане на съобщението по ал. 14 до работодателя чужденецът трябва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза по чл. 15, ал. 1.

В изпратената от Агенция по заетостта административна преписка се съдържа уведомление по чл.24и, ал.14 от ЗЧРБ до работодателя, който от своя страна да уведоми работника – чуждестранен гражданин да предприеме действия по издаване на заявление за издаване на Виза Д. Посочено е в уведомлението, че в случай, че не се предприемат подобни действия, административното производство ще бъде прекратено. Липсата на доказателства за прекратяване на това производство е индичия, че от страна на индийският гражданин своевременно е подадено заявление за издаване на Виза Д. Очевидно е, че в съгласувателната процедура по чл.24и от ЗЧРБ между различните държавни органи Дирекция „Миграция“ – МВР, ДАНС и Агенция по заетостта са допуснати пропуски и процесуални нарушения, довели до отрицателното становище на ДАНС, което обаче не съответства на доказателствата, представени от Агенция по заетостта. Дължим е извод, че при проверката на заявените от кандидата обстоятелства в процедурата по чл.24и, ал.8-14 от ЗЧРБ са установени противоречиви обстоятелства, които са възпрепятствали установяването на действителните факти и обстоятелствата от значение за случая на индийския гражданин, в нарушение на чл.35 от АПК. Допуснатите нарушения по изясняване на действителната фактическа обстановка са довели и до неправилно приложение на материалния закон. Това е така, тъй като от приложените в административната преписка и представени от Агенция по заетостта писмени доказателства не се установява и не се доказва посоченото в отказа основание по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, а именно лицето няма предоставен достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта, което от своя страна поражда съмнение за висок миграционен риск.

Напротив, налице е писмено становище № 250912125758 (без дата на издаване) на Агенция по заетостта касателно жалбоподателя С. Р. К., [дата на раждане] , гражданин на И., с което е предоставен достъп до българския пазар на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа за длъжността „Общ работник“, за срок от 36 месеца, при работодател „ЕВРОМЕТАЛ СТРОЙ-В“ ООД, ЕИК[ЕИК].

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен, а преписката по него - върната на административния орган за ново разглеждане на подаденото заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски в размер на 5.11 евро за държавна такса и 500

евро за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.3, ет.1, ап.24, чрез адв.Г. П., Отказ от 27.11.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), издаден от К. А. – завеждащ Консулска служба в Генералното консулство на Република България в Д., ОАЕ.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за ново разглеждане на заявлението за издаване на виза, подадено на 21.10.2025 г. от С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на Република България, [населено място], [улица], да заплати на С. Р. К., [дата на раждане], гражданин на И., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.3, ет.1, ап.24, чрез адв.Г. П., сторените в производството разноски в размер на 505.11 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: